

[H. P. Johansen.]

handlingen af det lille Lovforslag, der samtidig foreligger, havde foretaget en midlertidig Forhøjelse af Dagpengene og maaske ogsaa af andre Satser, en Forhøjelse, som ikke bandt Partierne, og som kun skulde gælde, indtil man fik gennemført en mere dybtgaaende Revision af Loven. Saa vidt jeg ved, er man før gaaet denne Vej. Jeg mener, at man i 1919 gennemførte en midlertidig Forhøjelse af Dagpengene med 50 pCt., en Forhøjelse, der skulde gælde, medens man forberedte og gennemførte en grundigere Revision af Ulykkesforsikringsloven, men denne Fremgangsmaade har der jo desværre ikke været almindelig Stemning for i det Udvalg, der har arbejdet med Sagen, og det beklager mit Parti meget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Mindretallets Ændringsforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg maa jo sige, at Forslaget i Grunden ikke drejer sig om Realiteter af større Betydning, idet Loven skal udløbe den 31. Marts 1947 og jeg som Følge deraf vil være nødt til at forelægge Revisionsforslag i den kommende Rigsdagssamling. Naar jeg i Udvalget har fraraadet at vedtage en bestemt Dato og Klokkeslæt, er det ud fra den Betragtning, at Administrationen maa have nogen Tid til at gennemgaa denne ret indviklede Lovgivning og føre visse Forhandlinger ogsaa med Forsikringsforbundene. Hvis jeg godvilligt gik ind for Mindretallets Ændringsforslag og der saa bare gik 5 Minutter over Tiden i November, kunde man jo betegne mig som Ordbryder og det, som værre er.

Siden 1940 har man ændret Taksterne adskillige Gange og hele Tiden i opadgaaende Retning for saa vidt gørligt at følge med i den Prisudvikling, som har fundet Sted. Jeg sagde til det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen, at hvis der var gjort et Forarbejde af en af mine navnkundige For-gængere, havde det jo simplificeret Spørgsmaalet en Del, saa kunde jeg hurtigere være kommet om ved det. Jeg undersøgte Sagen, men der er intet Forarbejde gjort, og det kan ikke nytte, man forlanger, at jeg skal tvinge de Embedsmænd, som for Øjeblikket er meget optaget, til at gaa om Bord i en bunden Opgaves Løsning. Hvis man tvinger mig til det, kan jeg forelægge Revisionsforslaget til 1. November, men saa bliver der ikke Tale om den dybtgaaende Revision, som man fra mange Sider ønsker, og som nok kan være betimelig.

Jeg maa derfor fraraade at stemme for

Mindretallets Ændringsforslag, og jeg takker Flertallet for dets Indstilling.

Ravn: I Udvalget var der i Virkeligheden god Vilje til at arbejde paa at faa en enstemmig Indstilling frem, og vi vilde ogsaa gerne være gaaet med til, at det blev antydet i Betænkningen, at den kommende Revision godt maatte tage Sigte paa et forhøje Taksterne, men vi syntes, det vilde være urimeligt at forlange, at Ministeren skulde have Forslaget færdigt nøjagtigt til 1. November. Som den højtærede Minister allerede har fremhævet, er det jo en Lov, der kun skal gælde for 1 Aar, og derfor vil der af sig selv komme et Revisionsforslag.

Jeg maa derfor endnu en Gang anbefale det høje Landstings Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling.

H. P. Johansen: Det ærede Medlem Hr. Ravn oplyste, at Flertallet ikke lod sin gode Vilje komme til Orde i Betænkningen, fordi vi stillede et Ændringsforslag. Jeg synes egentlig, det var en underlig Begrundelse, jeg synes, at Flertallet alligevel kunde have ladet sin gode Vilje skinne igennem.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Ministerens Ord om Klokkeslæt og Ordbryder skal jeg naturligvis ikke komme ind paa; jeg betragter denne Bemærkning som spøgfuld. Men det, Ministeren mente, var jo, at Fristen indtil 1. November 1946 var for kort til, at der kunde udarbejdes et Revisionsforslag. Jeg maa heroverfor sige, at inden for mit Parti har man en anden Opfattelse, vi mener, det maatte kunne lade sig gøre inden for denne Frist. Men der foreligger i øvrigt Fortilfælde, der viser, at Revisionsforslag kan udarbejdes ret hurtigt. Det mest typiske Fortilfælde havde vi i Samlingen 1926—27. Venstres Ministerium traadte til den 14. December 1926, og allerede den 17. Februar 1927, altsaa 2 Maaneder senere, forelaa der Forslag til Revision af Ulykkesforsikringsloven, Forslag til Revision af Loven om Invalidforsikring og Forslag til Revision af Loven om Invalidforsørgelse. Yderligere forelaa der samme Dag Forslag til Revision af Sygekasseloven, og det maa bemærkes, at det var et og samme Ministerium, der i Løbet af 2 Maaneder havde præsteret alle disse Revisionsforslag. Man kunde for Resten ogsaa nævne andre Ministerier, som ved den Lejlighed arbejdede lige saa hurtigt med Revisionsforslag. Hele det store Lovkompleks til Revision af Arbejdsløshedsloven blev ogsaa gjort færdigt paa 2 Maa-